

[Pia Gjellerup]

fattede en opfordring til regeringen om at fremkomme med en undersøgelse af, hvordan man kunne begrænse ventetiden på tvangsauktioner, hvordan man kunne gøre tvangsauktionsproceduren mere effektiv og forenklet.

Den undersøgelse fik vi i september måned sidste år, og det afsnit om tvangsauktioner, der var indeholdt i den store undersøgelse af hele området, også den finansielle side af det, omfattede kun et lille, kort afsnit af selve tvangsauktionsproceduren. Kort var det, og det nævnte en række af de elementer, som også justitsministeren har nævnt nu.

Der er ikke kommet nogen yderligere initiativer fra regeringen, selv om man i september måned skrev i rapporten, at man i den kommende folketingssamling – det er så altså den, vi snart er ved at være færdige med – ville fremkomme med forslag til forenklinger.

Men regeringen afventer en betænkning fra Retsplejerådet, og jeg kan forstå nu, at det er den betænkning, som man forventer at have i løbet af kort tid.

Så har vi derudover kunnet konstatere, at der er tilslutning til selve det princip at skulle forenkle tvangsauktionsproceduren. Det har vi kunnet se ved, at regeringspartierne, Fremskridtspartiet, der er forslagsstiller i dag, og Kristeligt Folkeparti som en del af den lille boligpakke fra forleden også har taget dette element med. Derved skulle der altså rent principielt være banet vej for, at vi kan få en kortere tvangsauktionsprocedure.

Men midt i det hele skal vi så behandle dette forslag, som har den lidt pudsige overskrift »frivillig tvangsauktion«. Jeg kan ikke føje meget til det, justitsministeren har sagt af principielle bemærkninger om forslaget. Jeg mener, det eneste nye, man kan se i det, er spørgsmålet, om det er ejeren, der kan begære en tvangsauktion. Der må jeg sige, at et af de elementer, der vil kunne indgå i en ændring af tvangsauktionsproceduren, for mit og Socialdemokratiets vedkommende meget vel kan være, at ejeren får en større og mere præcis indflydelse på, hvordan selve proceduren bliver tilrettelagt.

Men jeg mener ikke, at dette forslag er velegnet til at løse mange af de andre spørgsmål, som en tvangsauktion skal løse, og som vi i dag har regler til at løse i retsplejeloven. Men vi kan få enklere regler, og det er der lagt op til. Og vi kan frem for alt også få flere ressourcer, sådan

at fogedretterne rent faktisk kan afvikle tvangsauktioner hurtigere, end de gør i dag.

Vi skal altså have nedbragt ventetiden. Men det kræver ressourcer, som forudsætter, at der her i salen kan manifestere sig et ansvarligt finanslovførtal, og det kan der desværre ikke. Derfor vil en af de ting, vi kan interessere os for i denne sammenhæng, være at få belyst ressourcerne, få belyst, hvad vi på det område ville kunne gøre for at få hurtigere og mere effektive tvangsauktioner.

Vi kan altså se frem til i hvert fald at have en forenklet procedure, inden vi den 9. april næste år kan fejre 100-års-jubilæet for den første tvangsauktionslov.

Pernille Sams (KF):

Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte Fremskridtspartiets forslag om frivillige tvangsauktioner, hvor det bliver overladt til ejeren, om og i givet fald hvornår en ejendom skal på tvangsauktion.

Når vi vender os imod forslaget, skyldes det for det første, som justitsministeren også anførte, at panthavernes stilling vil blive væsentlig forringet ved sådanne regler. Men dernæst skyldes det, at Retsplejerådet gennem længere tid har arbejdet med netop dette område, og at betænkningen herom vil være færdig inden for en måned.

Vi mener, det ofte har vist sig, at Retsplejerådet har peget på saglige og relevante argumenter og forhold, som kan være af væsentlig værdi for den politiske debat. Så vi venter gerne en måned på betænkningen.

I øvrigt kunne jeg forstå på justitsministeren, at ministeren er indstillet på at komme med lovforslag på området allerede til efteråret. I den forbindelse mener vi, det er vigtigt at få nedbragt sagsbehandlingstiden ved fogedretterne og også at få forbedret mulighederne for frivillige løsninger, f.eks. akkordordninger, og det vil vi se frem til i efteråret.

Også på Venstres og på Det Radikale Venstres vegne skal jeg afvise beslutningsforslaget.

Leif Hermann (SF):

Jeg kan sådan set godt forstå, hvorfor Fremskridtspartiet har fremsat dette forslag. Det er givetvis en overordentlig ubehagelig oplevelse at gå rundt og vente på, at en panthaver indgiver tvangsauktionsbegæring, hvis det er således, at man kan se, det går den vej.